

Hans Fróði Hansen fer aftur uttanlands at royna seg

Fótbóltur: Væl trimmaði landsliðsmaðurin var ikki á nakran hátt skelkaður av mótstøðumonnunum

Hann skaraði burtúr. Tað var heilt týðuligt, at Hans Fróði Hansen hevur ikki ligið á tí lótu síðuni, síðani fyrra helvt av landskappingini var liðug:

– Eg venji tveir ferðir um dagin, og eg kenni meg at vera væl fyrri. Arbeidsdagurin byrjar klokkan níggu, og á veg til arbeiðis venji eg, og eftir arbeiðstíð venji eg so saman við hinum HBarunum.

Hetta segði Hans Fróði Hansen, tá vit eftir dystin mikukvöldið fregnaðust, hvør orsøkin er til, at hann tóktist vera so ógvuliga væl fyrri, sterki miðverjin daldi ikki, hví hann leggur so ógvuliga nógv fyrri. Hann hevur leingi havt ein dreym um at sleppa at royna seg sum yrkisspælari uttanlands og helst í Onglandi, og tað er hesum møguleikanum, landsliðsmaðurin stríðist fyrri:

– Eg havi samband við onkran eingilskt mann, sum fæst við at keypa og selja spælara, og í kvøld var ein av eygleiðarunum, sum liva av at fylgja spælara, og

hugdi at dystinum. Men eg dugi einki at siga um, nær og hvar talan verður um eina nýggja roynd, sigur Hans Fróði Hansen, sum eftir landsdystin í Skotlandi í oktober í fjór royndi seg í einum skotskum felagi. Tá var ætlanin, at hann eisini skuldi fara til Onglands, men ta ferðina kendi Hans Fróði Hansen seg troyttan og móðan av fótbóltri, at hann kom heim aftur. Nú er hann væl fyrri og bíðar spenit eftir møguleikanum.

Sum móti KÍ og B36

Hans Fróði Hansen hevur tveir baði seinastu árin fingið nógvar altjóða royndir á landsliðnum, og hann heldur ikki, at finska mótstøðuliðið var nakað serligt:

– Eg kendi tað ikki nógv óðrvísi, enn tá vit spæla móti KÍ og B36. Tá er mótstøðan stør, og eg haldi ikki, at hon var størri í dag.

Heldur tú, at tú styrkti um møguleikarnar at fáa sáttmála í útlandinum?

– Avrikið hjá mær mugu

onnur døma um. Í síni heild haldi eg, at tað gekk væl, men eg íðri meg um, at eg í einstokum forom gjørdi púra óneyðug mistøk, sigur ein sjálvkritiskur Hans

Fróði Hansen, sum uttan iva var besta maður á HB liðnum.

jh

– Eg venji tveir ferðir um dagin, og eg kenni meg at vera væl fyrri. Arbeidsdagurin byrjar klokkan níggu, og á veg til arbeiðis venji eg, og eftir arbeiðstíð venji eg so saman við hinum HBarunum, sigur Hans Fróði Hansen. Mynd: Alvir Haraldsen

Europa Cup - meistarakappingin

1. innleiðandi umfarið

HB-FC Haka úr Finnlandi 1-1 (0-0)

Í Gundadali mikudagin 14. juli 1999, kl. 19.00

1.750 áskoðarar

1-0: Magni á Lakjuni 47

1-1: Valeri Popovitch 60

HB: 1. Bárður Johannesen - 11. Jóhannis Joensen, 20. Hans Fróði Hansen, 5. Hans á Lag, 2. Bjarki Mohr - 7. Rúni Nolsøe, liðformaður, 18. Hallur Danielsen (17. Rói Ártung, 70), 6. Jens Erik Rasmussen (15. Eyðun Hentze Højgaard, 80), 19. John Heri Dam (10. Andrew av Fløtum, 64) - 4. Súni Fríði Johannesen, 14. Magni á Lakjuni

Á beinkinum uttan at verða skiftir inn: 3. Jákup Eli Olsen, 8. Regin Petersen, 23. Jan Dam og 28. Bárður Mortansson

Venjar: Ion Geolgu

Hjálparvenjarar: Kaj Leo Johannesen og Albert Ellefsen

Liðleiðarar: Skyllv Hartvigsson og Sigurð Hansen

HB fekk einki kort

FC Haka: 1. Panu Toivonen - 11. Jukka Ruhanen, 4. Janne Salli, 2. Tero Penttilä, 5. Jouni Räsänen (16. Tommi Torkkeli, 78) - 7. Oleg Ivanov (10. Kai Nyssönen, 57), 19. David Wilson, 3. Lasse Karjalainen - 24. Jari Niemi (9. Martin Rainers, 88.), 14. Veleri Popovitch, 8. Janne Hyökyvaara

Aðrir í hópnum: 6. Janne Mäkelä, 12. Ari Pikkahuhta, 15. Jukka Rantala, 16. Tommi Rantala, 17. Jussi Oksa, 18. Janni Savolainen, 20. Jaakko Pasanen, 21. Jarkko Okkonen, 22. Kimmi Nurminen, 23. Tarmo Koivuranta, 25. Andras Vilnrotter

Venjar: Keith Armstrong

Hjálparvenjarar: Olavi Huttunen

Gult kort: Janne Hyökyvaara 83

Dómarakvartett úr Póllandi: Ryszka Mirosław, Rybacki Sławomir, Bartosik Łukasz og Granat Jacek.

UEFA umboð úr Týskalandi: Wolfgang Riedel

Seinni dysturin verður í Valkeoski í Finnlandi mikudagin 21. juli

GÍ og Laudrup eiga framvegis metið

Um tað verður mett um tiltakið á Tórsvølli mikukvöldið út frá áhuganum, sum áskoðararnir sýndu dystinum, so kann ikki annað sigast, enn at tað eydnaðist heilt væl. 1.750 áskoðarar vóru og hugdu at. Í HB høvdu tey vónað, at áskoðaratalið fór at røkka teimum fimtan hundrad, og tí eru tey sjálvsagt fegin um, at talið var uppaftur størri enn so, men so skal eisini leggjast afturat, at teir fingi ikki atgongugjald frá øllum áskoðarunum:

– Eg veit ikki tað heilt neyva talið, men tað er ikki langt við síðuna av, tá eg sigi, at talið á teimum, sum ikki rindaðu atgongugjald var onkra staðni millum fýra og fimm hundrad. Grunnurin Tórsvøllur eigur sambært avtaluna millum felagið og grunnin tvey hundrad atgongumerkir, og so lótu vit eisini atgongumerkir til tey feløgin, sum eru stuðlar hjá okkum, sigur Gunnar Mohr, formaður í HB, ið er væl nøgður við, at tað í hesum fyrsta tiltakinum, sum felagið hjá hon-

um skipaði fyrri á Tórsvølli, gekk væl at fáa HB stuðlar at taka sær av nógvu ódnunum í vaktarskipanini og at hjálpa til á annan hátt eisini.

Mótstøðuliðini telja nógv

HB hevur lutikið í europeiskum kappingum á hvørjum ári síðani 1993. Áskoðarametið í Europa Cup á Svagaskarði eigur GÍ. Metið varð sett, tá Galsgow Rangers var á Svagaskarði mikudagin 23. juli í 1997. Ta ferðina mottu 2.500 áskoðarar upp, og tað var tvífalt metinum frammanundan, ið varð sett, tá KÍ sum tað fyrsta feroyska felagið nakrantíð í august 1992 spældi í Europa Cup á heimavølli.

KÍ luttek í undanumfari-num til meistarakappingina, og umleið 1.200 áskoðarar sóu Toda Jónsson úr stórarí fjarstøðu senda í saman-komingina, Olgar Daniel-sen skora og Skonto Riga vinna 3-1.

Størsta áskoðaratalið hjá HB undan mikukvöldinum

var 23. august 1994, tá 550 áskoðarar sóu Motherwell vinna 4-1 á Svagaskarði (Andreas F. Hansen skoraði ta ferðina fyrsta europeiska málið fyrri HB).

Feroyski fótbóltsáskoðarin er vórðin meiri kritiskur, bæði tí tað kennist meiri gerandis, at útlendsk fótbóltsfeløg og landslið spæla í Føroyum, og tí at nógv meiri fótbóltur er at síggja í sjónvarpinum nú, enn tað hevur verið tað áður.

Tá Glasgow Rangers vitjaði, var tað serliga tann so nógv umrøddi Brian Laudrup, ið dró nógv fólk á Svagaskarð, tá GÍ hevði heimavøll í fyrsta dystinum móti Glasgow.

Meta seint

Veðurlíkindini hava nógv at siga, tá tey, ið ikki er púra bitin av fótbóltnum skulu taka støðu til, um tey skulu seta seg niður og vera sitandi í feroyska summar-kvöldinum í knappar tveir tímar, og sjálvandi hevur tað nakað at siga fyrri áhugan millum áskoðararnar, um feroyska liðið hevur nakran

møguleika, og tað vil oftast siga, at áhugin er størri, um fyrri dysturin verður spældur í Føroyum. Men at áhugin millum havnarfólk at síggja Europa Cup verður størri, nú tað ber til at spæla í Gundadali, er eingin ivi um.

Harafurtímóti er tað at undrast á, at áskoðararnir vóru so seini í Gundadali. Tá klokkan var tíggu minuttir í sjei vóru neyvan fleiri enn fýra hundrad fólk á Tórsvølli, og streymurin linkaði ikki fyrr enn eitt lítið korter var farið av dystinum. Tað var týðuligt, at hetta var dómaranum til stóran ampa. UEFA umboðsmaðurin hevði givið loyvi til, at dysturin kundi spælast, sjálvst um eingin girðing er um vøllin, og tá áskoðararnir – sjálvst um vaktarmenninir gjørdi sitt ítarsta – næstan gingu inni á vøllinum, var tað týðuligt, at talan var um eina støðu, sum pólværski dómarin ikki tóktist heilt álvalgur við.

jh